

నవీన వీరనారి

“సాధా”

క్రూరి కృష్ణభాయ్ కామినీ పూర్ణ తిలకమెట్రిక్ ప్యాసై యేరోజై లే కాలేజీలో ప్రవేశించిందో ఆనాడే కాలేజీ వాతావరణంలో చిన్న గాలిదుమారం లేగింది. ఆనాటినుండి ఆమె పేరు ఆతి ప్రమాదంతో సంగ్రహించిన విద్యార్థి బృందం ఆమెను మిస్ లలికగా పిలువ దల్చుకున్నారు.

లలిక యేమంత చెప్పుకోదగ్గ సౌందర్యవతి కాదు. కాని ఆమె రూపంలో యేదో అవ్యక్తమైన ఆకర్షణాత్మక దోబూచులాడుతూ వుంటుంది. ఆమెదొక ప్రత్యేక సౌందర్యం! ఆమె ముక్కు కేవలం చిన్నదికాదు. అయినా పెద్దదనటానికి వీలేదు. చివరను చిన్నవంపు తిరిగి హిందూస్థానీ స్థాయిలో ఉంటుంది. ఆమె కళ్లు పెద్దవికావు. కాని చిలిపితనం వాటిల్లో ప్రతిఫలిస్తూ ఉంటుంది. ఆ ముగ్గ సౌందర్యంలోని ఆకర్షణకు తోడు ఆమె చలాకీ తనం వన్నె పెట్టినట్లుంటుంది. అయితే ఆమె తప్ప యితర అమ్మాయిలు కాలేజీలో లేరనికాదు.

కాలేజీలో అడుగు పెడుతూనే ఆమె సౌందర్యపు పాటలు అనధికాతంగా ఆమెకు వినిపించిన వెంకీ కుర్రాడిని నిలుపునా హతమార్చింది. ఆ సంఘటనతో ఆ స్త్రీలో ఉన్న మగతనం కాస్త నలుగురికీ రుజువయింది.

అయితే ఆమె మగవాళ్ళను చూసినచప్పుష్టితో చూస్తుంది. వాళ్లు ఉత్త “మృగాలు” “శకువులు” అంటుంది. మధ్యమధ్య స్నేహితురాళ్ళతో

ఆమెలో చదువుకునే ఆసక్తికన్నా వెంకీకనం చేసేమగవాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పే ప్రయాస అమ్మాయిలు అందరి కరపురా కనమీదే ఉన్నదనే భావం మెండుగా కనిపిస్తుంది.

తమ తండ్రి తాతలు గడించిన ఆస్తి రకరకాలగా తగలబెట్టి కేషించిన దానిలో కొడుకుల్ని తమంత వాళ్లుగాచేసే కట్టుదలతో పట్నాలకు చదువుకు వంతుగా వచ్చిన రాజు, రాధాబాబు, సంగ

మేశ్వరం — దీనబంధు బాబుగారి సుపుత్రుడు రఘూనాధు, వీళ్ళతోడు సోసైటీస్ మేన్ వీరాస్వామి, యెప్పుడూ అవిడ యోగక్షేమాల ప్రసక్తి తోనే జీవిస్తూ ఉంటారు. రాజు గుర్రపు బగ్గీమీద రాధాబాబు స్వంత కారుమీద, సంగమేశ్వరం ర్యాలీ సైకిల్ మీద, రఘూనాథ్ అద్ద బండిలోనూ కాలేజీకి వస్తారు. వీళ్ళలో ఎవరో ఒకరు వంతు వేసుకొని వీరాస్వామిని కాలేజీదాకా తెస్తారు. వీరాస్వామి ఆరోజు క్లాసులో తన దేహాధోగ్యునికీ సరిపడని పాతాలేమన్నావుంటే ఆసలు కాలేజీకి రావటమే మూనివేస్తాడు. మిగతా వాళ్ళంతా శుభ్రంగా ‘టాయిలెట్’ అయి, చేతిలో మోతాదుగా ఒకటి రెండు ఖరీదైన ఫ్రైల్సు కట్టుకొని తమ దుస్తుల రాపిడిలో బహిర్గతమయ్యే నెంట్లు, హెయిర్ ఆయిల్, స్నో, సౌడర్లు ఘుఘుమలతో క్లాసు రూమంతా నింపేస్తారు. వీళ్ళకూ కాలేజీలో ప్రిన్సిపాల్ దగ్గఱనుంచి డెమాన్ స్ట్రీటర్ దాకా ఎవరో ఒక “గాడ్ ఫాదర్” సంగ్రహితుడు నామకక వుంటాడు. అందుచేత ఒక్కొక్కప్పుడు క్లాసులో లేకనాయినా హజరుమార్కు ఉడడం కద్దు. క్లాసులో కూచున్నది మొదలు అమ్మాయిలను శల్పకరిత్య చేస్తూ వీలైనప్పుడల్లా తమ ఉనికి వల్ల చదువుమీద శ్రద్ధ వుండే వాళ్ళకు, చదువు చెప్పే లెక్కర్లకు వెగటు, యిబ్బంది కలుగ చేస్తున్నామనే సంకోచం లేకమైనా లేకుండా మోటుగా ప్రవర్తిస్తారు.

భావి ఆంధ్రలోకాన్ని ఉద్ధరించబోయే యీ యువతీ యువకులను భగవంతుడు రక్షించుగాక!

ఇంతకీ లలికమాట చెప్పడము మరచాను. ఒక ప్రక్క యంత చురుకుగా, వెంకిగా తిరుగుతున్నా ఆమెకు మార్పులు బాగానే రావడమూ కరీక్షల్లో ప్యాసుకావడమూ సంభవించేది. మరి అదే ఆండర్నీ ఆశ్చర్యచకితులొ చేసేది. ఆమె కానుకీ ఆలసంగా

రావలమే కాకుండా 'టక్ టక్' మని హైసీట్లో పూస్ తో కృత్రిమ మృదంగం వాయిస్తూ, పూసదాగా లెక్చరర్ గారి ఊర్చి వెనుకగా 'మార్చి పాస్టు' చేస్తూ అవతల ప్రక్క గర్లత్స మధ్యగా తన ఆననం అలంకరించేది!

ఇది చూసిన వెంటనే గేలరీ క్లాసులో వైన వున్న పూసెంట్లు తమ తమ ఆభిప్రాయాలను -నేపథ్యంలో-భిన్నాభిన్నంగా కలవరపాటుతో సూచించేవారు. అంతవరకు వారిలో నిర్దిష్టంగా వున్న తాళజ్ఞానం తలయెత్తి ఆమె కదవిస్థానాని కనుగుణంగా 'లయ'వేసే భావం అంకురించేది, మిలిటరీ బాండులు ఆచుకరిస్తూ, లెక్చరర్ గారి గద్దింపుతో మళ్ళీ నిశ్శబ్ద వాతావరణం యెరుపడడం మామూలయింది.

ఆమె యానివర్సరీ మీటింగుల్లో, డిబేటింగ్ సానైటిలలో, కాలేజీ డ్రామాల్లో, స్పీర్చుల్లో ఒకటేమిటి!-అన్ని రకాల ఉద్యమాల్లో పాల్గొని మెలవు తీగెలాగ చకచక తిరిగేది. ఆనుభవం, తెలివితేటలూ, చదువుతోపాటు ఆమెకు పెడనరం కూడా కొంచెం ఎక్కువైంది. ఆది కొంతమందికి వెగటు కలిగించినా ఆమెలో అది సహజజాతంగా పరిగణించేవారు.

ఒక మారు పూసెంట్లూ లెక్చరర్లూ కలిసి దూరంగా కొండల్లోకి, ఒక ప్లాగ్ ఫీషన్ వద్ద దిగి ఎక్సక్యూట్ కోసం వెళ్ళారు. తిరిగి వస్తుండగా రైలు ప్లెటైల్లో జాగాలేనందున ఎవరికి లోచిన ప్లెటైల్లో వాళ్ళ యెక్కి పోయారు. కొంతమంది గర్లత్స బాయ్ పూసెంట్లూ మాత్రం లలికతోపాటే యెక్కారు.

ఆ ప్లెటైల్లో జాగా లేకపోవడం ఒకవ్యక్తి సెకండ్ క్లాస్ బెర్తకు నిలవునూ బెడ్డింగ్ వరచి ఉండడం గమనించిన లలిక తన సహజమైన చలాకీ కనం చూపించి "కొంచెం తమ బెడ్డింగ్ వడచి మాకు కూడా కూచునేందుకు స్థలమిచ్చి టిక్కెట్లు ఉన్న అందర్నీ ఒకేదృష్టితో గౌరవించగలరా?" అని వ్యంగ్యంగా పలికానొంది. దాంతో ఆ పెద్ద మనిషి కళ్ళకువున్న గాగత్స సరిచేసుకొని సరసమైన నవ్వుతో "అ! అ! కవుకుండా రండి! దయ చేయండి!" అంటూ పరుపు కాస్త వడచి ఆహ్వానించాడు. "జయం మనదే" అన్నట్లు చూస్తూ

విజయగర్వంతో కూడిన లలిక మిగతా స్నేహితుల్ని అక్కడ కూచోమని తాను కొంచెం చోటుచేసుకొని ఆ వ్యక్తికి ఎదురుగా ఉన్న బల్లమీద కూచుంది.

కొంతవాడన జరిగిన తర్వాత నడివయస్సులో ఉన్న ఆ వ్యక్తి చదువు సంస్కారమూ ఉన్నట్టే కనిపించేడు. పూసెంట్లు యేదో ఎగతాళిగా ఆనడమూ అతనూ తీసిపోక చమత్కారంగా జవాబివ్వడమూ జరిగిన తర్వాత కొంతసేపు నిశ్శబ్దంగా గడచింది.

కాని మొట్టమొదటియంచీ తనవై పేమాస్తూ చెక్కుచెదరకుండావున్న ఆ వ్యక్తి ముఖంలో చిరు నవ్వు ఆలానే ఉండిపోవడం గమనించిన లలిక, కొంచెం చిరాకుపడింది. అందుకనే ఆమె ఎలాగైనా యీ వ్యక్తిని అవమానపరచాలని నిశ్చయించుకొంది.

ఇరుప మృదంగం వాయిస్తున్న రైలు "లాంగుల్యా" వం తెనదాటి వంపులిరిగి ప్రక్కగా ఉండుతూ పోతున్నది. పెట్టిలో ఉన్న మిగతా ప్రయాణీకులు పేజరు చదువుతూనో, దిక్కులు చూస్తూనో, విద్యార్థి బృందం యొకసెక్కాలు వింటూనో కరణ్యానంగా వున్నారు.

ఇంతలో ఆ వ్యక్తి కిందకువంగి బల్లక్రింద తన మరచెంబు కొనమని చేయించాచాడు. ఆతని పొడు గాటి ప్రేళ్ళకు చెంబు వున్నచోట లలిక కోమల పాదపద్మాలు కలిలాయి. విమరుగా చెయ్యి ఊణం పాటు వెనక్కు తగ్గింది. కోవఘోర్ణి తమానసయైన లలికకు పగ తీర్చుకొనేందుకు అవకాశం చిక్కింది. దానిని ఆమె వృధాకరచలేదు. ఈ మగవానికి బాగా బుద్ధిచెప్పాలని నిశ్చయించుకొంది. క్రింది పెడవి కొరుకుతూ చివల్నలేచి నుండుంది. ఎదురుగా ఆ వ్యక్తి గాగత్స గాంచి తనవేపే చూస్తున్నాడు. ముఖంలోమాత్రం మళ్ళీ అదే నవ్వు!

"స్వాత్! ఆడవాళ్ళదగ్గర యెలామెలగాలో కొంచెమైనా తెలిదూ! ఇడ్యుట్..." యీమాట లంటూనే ఆమె ఆతని చెంబివడ ఉంచుచుకొని ఒక్కతెంపకాయ కొట్టింది. తోటి ప్రయాణీకులు పూసెంట్లు యీ ఆకస్మాత్ ఉబ్బదవానికి హాహా కారాలంచేశారు. గాగత్స రివ్వన వైకెగిరి క్రిందకు వడి ముక్కులు ముక్కులయ్యాయి.

ఆశ్చర్యం! ఆ వ్యక్తి ఆంధ్రుడు! రెండు కళ్ళూ కనిపించవు. లలికకు ఒక్కసారి సాంతము చెప్పిపోసింది. కాని ఆ వ్యక్తి ముఖంలోని చెక్కచెరసని ప్రకాంతమైన చిరునవ్వు మాత్రం ఆలానే ఉండిపోయింది. అందులో కోపమూలేదు. ఆపమాన మంతకన్నా లేదు.

లలిక మూర్ఖపోబోయి బల్లమీద చలికీల వడింది. సిగ్గుతో వాలిన ఆమె రెండు కళ్ళూ క్రింద ట్రంకు పెట్టెమీద “సురేంద్రనాథ్. ఎం. ఏ,” అన్న పేరును చదివాయి. ఆమె మత్తెక్కుంలో మహా ప్రళయం విభ్రంబించింది. ఈ వ్యక్తి యెవరో ఆమె యెరుగును. మెట్రిక్ తరువాత

తన కోర్కెపై ఇంటరు, బి. యే., చదివించి తీరాలని వట్టువట్టి దిప్పించిన నాన్నగారి స్నేహితుడు. తనకు పూజ్యుడు! కాని ఎంత అవరాధం జరిగిపోయింది!

ఆమె కూచున్న రైలు పెట్టె భూమిలోకి క్రంగి పోతున్నదేమో అనిపించింది. చుట్టూ అంతా తన వైపే చూస్తున్నారు. ఆమె ఒక్క తుణుంపాటు కండ్లు మూసుకొంది. రెండు కన్నీటి బిందువులు అప్రయత్నంగా ఆ కండ్లలోంచి బుగ్గల మీదుగా కారి బరువైన వక్షస్థలంమీద వడినై. వశ్యాత్వావంతో కుమిలిపోతున్న ఆమె హృదయం ‘ఉసు’రని గిట్టూర్చు విడిచింది.

పండిట్ నెహ్రూకి కోపం వస్తే—

రెప్పొప్రగడ సుబ్బలక్ష్మి

పండిట్ నెహ్రూకి కోపం వచ్చినప్పుడు వివరితంగానే కనిపిస్తూంది. కాని కొద్ది తుణుట్లనే తగ్గిపోతుంది. మరుక్షణంలోనే జన సామాన్యాలికి సుపరిచితమైన చిరునవ్వు ఆయన ముఖం మీద కనిపిస్తుంది.

రాష్ట్రపునర్నిర్మాణపు నివేదికవల్ల బేళమంతా అల్లకల్లాల మయింది. తక్కువబంధమైన నిర్ణయాల కారణంగా బొంబాయి, బెంగాల్, బెనాల్ మొదలైన చోట్ల కొట్లాటలు జరిగాయి. ఒకానొక సమయంలో పై గొడవలకి సంబంధించిన పైలు కన్పించలేదు. తత్కారణంగా ప్రధాన మంత్రికి కోపం వచ్చింది. ఆ విరాజేశ్వలలో ఆయన కిటికీలు తన్నడం మొదలు పెట్టారు. కిటికీనన్న తెర చింపి పారేశారు. అక్కడ కంటికి కన్పించిన పుస్తకాలు, పుస్తకాలు సమూలంగా గిరవటు పెట్టారు. ఈ సంఘటన జరిగిన స్థానం ఎక్కడా అని మీరనుకుంటారు కదూ! బహుశా మీ దృష్టి పథంలో కాంగ్రెస్ కార్యాలయం, ప్రధానమంత్రి నివాసస్థానం ఇటువంటినే మెదలవచ్చు. మీ కల్పనా శక్తికి అందనిచోట-గగన వధంలో-నడుస్తన్న విమానంతో ఇదంతా జరిగింది. గత ఆక్టోబరు నెల ఒకటవ తేదీని పాప అంత్రాక్షియ

విమానదళం ప్రత్యేక విమానంలో ప్రధాన మంత్రిని మద్రాసు, పాండిచ్చేరి మొదలైన చోట్లకి తీసికెళ్ళింది. ఆయన వెంట వీక్షకపుస్తక ఇందిర, రైల్వే మంత్రి శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి కూడాఉన్నారు. ఇంకా ఇతర అధికారులు కూడా అందులో లేకపోలేదు. ప్రయాణం రెండుగంటలు. పొద్దుపోవడానికి నెహ్రూ కాసేపు వార్తాపత్రిక పఠించారు. తరువాత మరేదో పుస్తకం పుచ్చుకున్నారు. విమానం గమ్మస్థానం చేరకొవడానికి ఆర్థగంట వ్యవధి ఉంది. పండిట్ బీ చదువుతున్న పుస్తకాన్ని పదిలి విమాన చోదకుడితో సభాషించడానికి కేబిన్ లో కెళ్ళారు. కాసేపు కిందకిచూస్తూ సృష్టి సౌందర్యాన్ని వీక్షించారు. చదువుతూ పదిలిన పుస్తకం వెదక నారంభించారు. ఎంత వెదికినా అది ఆయనకి కన్పించలేదు. ప్రధానమంత్రి కోవంతో కిటికీ అద్దాన్ని “ధన్ ధన్” మని తన్ను నారంభించారు. చెవులు చిల్లులవడే ఆ కష్టానికి ఇందిరాగార్, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి ఇటువేపు తిరిగారు. మిగతా ప్రయాణికుల్లా బాటు వాళ్ళు కూడా చూస్తూ నిలబడ్డారు. పండిట్ బీ బోరు-బోరుగా కిటికీని బాదుతున్నారు. కోవంతో ఆయన ముఖం రక్తవర్ణాని కొచ్చింది. చేతులు